

Bijna “au grand complet”.

Wegens een aanslepende ziekte was het lange tijd geleden dat ik nog een kookles had bijgewoond. Sinds mijn afwezigheid zijn er toch wat veranderingen gebeurd, die ik jullie niet wil onthouden. Vooreerst heeft Michel zijn auto verkocht en woont momenteel in het rusthuis te Walshoutem, waar wij hem nog een lang en gelukkig leven toewensen. Wegens zijn status werd hij onmiddellijk gebombardeerd tot erelid. Wie nu de peterselie snijdt weet ik niet, maar nog een groter raadsel is wie ons nu op de hoogte houdt van de vooruitgang van de informatica. Ook Roger Coenen, onze leverancier en kastvuller, heeft een zware operatie achter de rug en hem wacht nog een lange nabehandeling. Wij wensen hem en vrouwtje Roza heel veel moed en geluk toe. Maar ondanks alle problemen was hij toch aanwezig.

Nu Michel weg is, moest er gezocht worden naar een nieuw lid. Na veel lobbywerk heeft onze Ceo Julien Christiaens een andere Julien kunnen strikken, namelijk Julien Langenakens. Voor de Attenhovenaren “Julien van Polidor van de smis van het Wattergat”. Julien is niet de eerste de beste. Hij is eigenaar en kok geweest in de bekende feestzaal “Gastromic” te Halle-Booienhoven. Nu hij met pensioen is doet zijn zoon de zaak verder en springt hij nog regelmatig in om te helpen. Als Julien ons niets kan bijleren, dan weet ik het niet.

Via het bekende persagentschap Reuters heb ik ook vernomen dat er bij ons geen frieten meer worden gemaakt, maar worden aangekocht in de frituur op het plein voor het Patronaat. Foei, foei, foei. Velen onder ons zijn terug van een welverdiende vakantiereis. Alleen die van Nonkes zit nog in Oostenrijk in de sneeuw te spelen of beter nog te “apres skiën”, zodat we toch nog niet voor de eerste keer “au grand complet” waren dit seizoen.

Toen ik de keuken binnen kwam, zag ik dat iedereen druk in de weer was. Joke, zo zei hijzelf toch, was zelfs op drie niveaus bezig. Welke niveaus dat waren moet ik jullie schuldig blijven. Maurice moest Roger intomen en zei dat hij zich moest rustig houden na zijn zware operatie. En gelijk had hij.

Ondertussen werd het hapje geserveerd: “*rolletjes van kruidenomelet met ham.*”

Lekker. In een mum van tijd was de schotel leeg. Het was tevens de gelegenheid om de eerste fles te ontkurken. Joke is er niet alleen 60 geworden, maar ook met pensioen. Zei er iemand: “van nu af aan is het gedaan met de files op de weg.” Een dikke proficiat voor de man uit Wezeren. Het wordt nu hard werken voor Benny en Pirre, want zij zijn nog de enigen die voor ons pensioen zorgen.

Na het hapje volgde de soep: “*soepje van boschampignons*”. Volgens Paul was dit een knabbel soep, omdat de toegevoegde boschampignons niet echt gaar waren. Ondanks dit kleine foutje was het soepje zeker niet slecht van smaak. De meesten namen nog een tweede pollepel, dat zegt genoeg.

Voor het hoofdgerecht zoals gewoonlijk het moppenkwartiertje. Ons koningshuis werd weer geviseerd. Geert Hoste achterna ...

Volgens Paul was België zelfs groter dan Spanje. Moet iets te maken hebben met een surplus van twee provincies.

Het hoofdgerecht dan: *“pittige américain, met gebakken pommes pont-neuf”*

Een lust voor het oog en een lust om te eten. Dat “de américain” op smaak gebracht werd door ons topkok Julien L. was onmiddellijk duidelijk. Smullen geblazen. Buiten mijn toestemming – ik ben nochtans lid van het hoofdbestuur- werden er nieuwe wijnglazen aangekocht. Maar ik heb er geen probleem mee omdat ze heel groot zijn.

Na dit hoofdgerecht gaf Paul nog Franse les. Hij heeft namelijk heel lang in Bruxelles gewerkt, vandaar zijn perfecte tweetaligheid. De werkwoorden “il veranda” en “il sparadra” heb ik echter niet in de Larousse terug gevonden.

Traditioneel werd de les afgesloten met een lekkere koffie van Maurice.

Diezelfde Maurice en onze voorzitter moet ik nog bedanken omdat ze de taken van Roger hebben overgenomen.

Last but not least volgende randnotities:

- Nu CEO Julien een super kok heeft kunnen strikken zal zijn salaris en vertrekpremie waarschijnlijk moeten aangepast worden. Hopelijk wordt daardoor het lidgeld volgend seizoen niet verhoogd. Anders moeten we de hulp van de vakbond inroepen.
- Benny en Paul zijn terug uit Oostenrijk en zijn daar niet, zoals enkele jaren terug, moeten ontzet worden door een helikopter. Goed zo, al doende leert men!

Veel kans dat we volgende les eindelijk met een voltallige ploeg aan tafel zitten, want dan is Herman terug uit Oostenrijk. Bovendien heeft hij ons beloofd om wat drank mee te brengen, ter gelegenheid van zijn verjaardag. Dat belooft dus. Ik probeer alleszins aanwezig te zijn. Tot dan.

Miauw

